

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
نویسنده: فولکر هرمدورف
فرستنده: عثمان حیدری
۱۳ سپتمبر ۲۰۲۳

فقط بزرگداشت کافی نیست!

حمایت از قربانیان دیکتاتوری: رئیس جمهور چیلی بوریکی (م. ر.) با بستگان به اصطلاح ناپدید شدگان (سانتیاگو، ۳۰ اوت ۲۰۲۳)

تا زمانی که نتوانیم درک کنیم که مصونیت قضائی یک عمل درستی نیست، به پیش نخواهیم رفت.
کودتای فاشیستی که پس از ۵۰ سال هنوز حل نشده است. کمیسیون حقیقت راه اندازی شد.

امروز دوشنبه، کودتای نظامی که با کمک سازمان سیا علیه دولت وحدت مردم (unidad popular) سالوادور آلنده در چیلی سازماندهی شده بود، پنجاهمین سالگرد خود را برگزار می گیرد. رئیس جمهور چیلی، گابریل بوریکی، در این روز، مقامات و رؤسای جمهور سابق کشورهای امریکای لاتین و اروپا را به کاخ ریاست جمهوری "لا مونا" دعوت کرده است تا در مراسم یادبود مرکزی قربانیان کودتای ۱۱ سپتمبر ۱۹۷۳ و دیکتاتوری فاشیستی پس از آن شرکت کنند. این سوسیال دموکرات از مهمانان و هموطنان خود می خواهد که به حفاظت از دموکراسی و حقوق بشر متعهد شوند. با این حال، بخش هائی از راست افراطی چیلی از این اعلامیه خودداری می کنند.

پنج روز قبل از مراسم یادبود، بوریک موفق شد چهار رئیس جمهور سابق زنده، یعنی ادواردو فری روئیس تاگل، ریکاردو لاگوس، میشل باچلت و سباستین پینرا را متقاعد کند که سند "برای دموکراسی، امروز و همیشه" را امضاء کنند. در بیانیه ای که در این مورد منتشر شد، آمده است: "ما می خواهیم با وجود اختلافات، برای حفظ و دفاع از دموکراسی به طور مشترک تلاش کنیم". اگرچه در این اعلامیه حداقلی، نه به محکومیت کودتا و نه به نقش ایالات متحده اشاره شده، اما امضای پینرا در حزب او، چیلی و ماس، که اعلامیه ای مستقل را منتشر کرد، باعث نارضایتی آنها شد. کامیلا فلورس، نماینده حزب راستگرای Renovación Nacional، حتی به پینرا اتهام زد که او "نادیده می گیرد که اکثریت بزرگی از مردم چیلی" کودتا را جشن می گیرند. تحت ریاست جوزه آنتونیو کاست، ستایشگر شناخته شده پینوچیت، راست افراطی چیلی یک کمیته را که قرار است یک پیش نویس جایگزین برای قانون اساسی تصویب شده در دوران دیکتاتوری تهیه کند، رهبری می کند.

به این ترتیب، باید در این سالگرد تراژیک، به طور غم انگیزی نتیجه گرفت که پیروان پینوچیت "بار دیگر ضربه ای به مردم وارد کرده اند"، همانطور که روزنامه نگار اسپانیایی کارمن پارجو رندون در مقاله ای برای روسیه امروز نوشت. این چیز جدیدی نیست. "پس از پایان دیکتاتوری، تغییرات اساسی وجود نداشت (...). تعدادی از دولت ها با گرایش های سیاسی متفاوت، پایه هائی را که تحت آگوستو پینوچیت ایجاد شده بود، حفظ کرده اند"، نویسنده گفت. دولت بوریک نیز نشانی از انحراف از مدل نئولیبرالی که ۵۰ سال پیش اعمال شد، نشان نمی دهد. پارجو رندون می گوید: "در مورد چپ چیلی، این یک چپ بورژوازی و ترسیده است که خواست های اساسی جنبش اجتماعی را نمی شناسد و نمی خواهد درک کند".

اگرچه بیانیه ارائه شده برای دموکراسی و حقوق بشر نیز در مشکلات کشور تغییری ایجاد نخواهد کرد، اما حداقل نشانی از تمایل به تغییر است.

ماریا لوئیس اسپولودا، معاون رئیس کمیسیونی به نام اسقف سرجیو والچ، که برای بررسی تعقیب و شکنجه در دوران دیکتاتوری تشکیل شده بود، اینگونه در روزنامه لا ترسیرا، به ارزیابی رویکرد بوریچ پرداخت. او نیز از این که چگونه به پنجاهمین سالگرد کودتا رسیده ایم، ناامید است. او می خواست که پنجاه سال بعد کشوری صلح آمیز تر داشته باشیم که این دوره را بهتر پشت سر گذاشته باشد.

سپولودا گفت: "قربانیان و خانواده های آنها حق دارند که این جامعه درک کند که آنچه برای آنها اتفاق افتاده است، ممکن است فردا برای دیگران نیز اتفاق بیفتد. تا زمانی که نتوانیم درک کنیم که مصونیت قضائی یک عمل درستی نیست، به پیش نخواهیم رفت."

او همچنین انتقاد کرد که تعقیب مجرمان، تشویق کنندگان و حامیان دیکتاتوری کند پیش می رود. اکنون قرار است یک "طرح ملی برای جست و جوی حقیقت و عدالت" که بوریچ و وزیر دادگستری لوئیز کوردرو در هفته گذشته اعلام کردند، این مشکل را حل کند.

این طرح ابتداء شامل ثبت نام همه مفقودان است. این طرح بر این اساس است که از این طریق می توان به سرخ هائی از مجرمان و شرایط جنایات نیز دست یافت.

کارمن هرتس و لورنا پزارو، نمایندگان کمونیست، گفتند: "این طرح، پس از پنجاه سال از کودتا، دست کم یک گام به جلو است."